

izvornim fotografijama.

BIBL.: Guida archeologica di Zara, Zadar 1897; Sotto San Marco, Zadar 1901; Curiosità storiche zaratine, Zadar 1906; I dipinti delle chiese di Zara, Zadar 1906; Monografie storiche zaratine, Zadar 1911; Pitture antiche di Zara, Zadar 1912; Ricerche di storia zaratina, Zadar 1912; Vecchie storie zaratine, Zadar 1913; Le miniature antiche di Zara, Zadar 1919; Cronistoria anneddotica del Nobile Teatro di Zara, Zadar 1923; Antichità zaratine, Zadar

R. SABLIĆ, Uzlazno kretanie

SABALICH, Giuseppe, pisac i publicist (Zadar, 1856 – 1928). Objavio SABLIĆ, Rudolf, slikar (Vinkovci, 24. I. 1916). Diplomirao na Akademiji je iscrpan vodič po Zadru 1897. Pisao u novinama članke kulturnopov. u Zagrebu 1939. Pohađao specijalnu klasu za slikarstvo kod V. Becića sadržaja koje je poslije izdavao u manjim zbornicima. Izdao dvije mono- (1940). God. 1952 – 59. bio je kazališni scenograf u Zagrebu (Zagrebačko grafije o umjetničkim slikama i jednu o minijaturama u Zadru, ilustrirane dramsko kazalište, HNK), Beogradu (Jugoslovensko dramsko pozorište, Atelje 212) i Dubrovniku (Dubrovačke ljetne igre). Bavio se ilustriranjem i opremanjem knjiga, te scenografijom na crtanome filmu (Samac, 1958). Živio je u Milanu 1963-70. U ranome razdoblju slika mrtve prirode i pejzaže u duhu kasnoga impresionizma (Lukovi, 1946; Iz okolice Dubrovnika, 1951; Botanički vrt, 1952), a već je u slici Dubrovačko more (1950) vidljivo apstrahiranje motiva, provedeno slobodnim ritmovima boje na razigranoj površini. Oko 1952. pronalazi vlastiti izraz i opredjeljuje se za lirsku apstrakciju. U ciklusu Istarski motivi (1953) pokazuje istančan osjećaj za materiju i kultiviranu površinu slike, što ostaje njegovom značajkom i u kasnijim razdobljima (Sivi ritam, 1962; Skamenjeni ritam, 1972; Modri kristali, 1976). Sablićevi radovi na papiru (kolaži, frotaži) suptilne su kompozicije nadahnute glazbenim oblicima (ciklus Skolema, 1974-75), dok u crtežima naglašava dinamizam pokreta u prostoru (ciklus Godišnja doba, 1977 – 80). Poslije 1980. naglašava figurativni crtež u sklopu kromatski rasvijetljenih površina (Ranjeni bik, 1986; Umiruća ptica, 1987; Na moru olupina, 1988). - Samostalno je izlagao u Rijeci (1953), Subotici (1954), Osijeku (1955, 1978), Zagrebu (1958, 1975, 1976, 1977, 1981, 1983, 1989), Salzburgu (1958), Münchenu (1960), Milanu (1962, 1964, 1979), Splitu (1977), Vinkovcima (1978) i Šibeniku

> LIT.: Ž. Grum, Suvremena hrvatska umjetnost (katalog), Zagreb 1967. – D. Schneider, Rudolf Sablić (katalog), Zagreb 1976. – V. Bužančić, Rudolf Sablić (katalog), Zagreb 1977. Z. Rus i M. Šolman, Apstraktne tendencije u Hrvatskoj 1951—1961 (katalog), Zagreb 1981. – V. Bužančić, Rudolf Sablić (katalog), Zagreb 1983. – Z. Tonković, Rudolf Sablić – U traganju za izgubljenim oblikom (katalog), Zagreb 1989.

> SABLJAK, Srećko, slikar i drvorezbar (Zemun, 19. XI. 1892 – Zagreb, 23. V. 1938). Studirao slikarstvo u Beču i Budimpešti. Izlagao od 1912, samostalno od 1915. Poslije I. svj. r. počeo se baviti drvorezbarstvom. U svojim radovima primjenjuje dekoraciju hrv. pučke umjetnosti. Uporabne predmete (čaše, zrcala, kutije i kutijice) oblikuje u stilu tipičnom za razdoblje art décoa. U Lepoglavi je uredio drvorezbarsku kaznioničku radionicu. Samostalno je izlagao drvorezbarske radove u Zagrebu 1922-23. Sudjelovao na Svjetskoj izložbi u Parizu 1925.

> SABLJAR, Mijat, muzealac i skupljač umjetnina (Dubica, 5. V. 1790 – Zagreb, 21. XII. 1865). Školovao se na Vojnoj akademiji u Bečkome Novome Mjestu (1799 – 1809). Potom je bio građevinski inženjer u austroug. vojsci; za službovanja u Lici (1827 – 40) započeo je skupljati starine i prirodnine. Nakon umirovljenja 1840. potpuno se posvetio skupljanju i čuvanju starina i umjetnina. Nastanio se u Zagrebu gdje je s prekidima od 1843, kada je sastavio prvi katalog numizmatičke zbirke, do kraja života

radio na zbirkama budućega Narodnoga muzeja. Svojim je darovima utemeljio mnoge muzejske zbirke: numizmatičku, arheološku, starih natpisa i rukopisa, sfragističku te prirodoslovne. God. 1842—48. bio je kustos zbirke umjetnina L. Nugenta na Trsatu. Za vojnoga službovanja i poslije kao namještenik Narodnoga muzeja obišao je Liku, Dalmaciju (1852, 1853/54), Istru, Kvarner i S Hrvatsku bilježeći podatke o arheol. ostacima, arhit. građevinama, slikama, privatnim skupljačima i zbirkama. U svoje je putne bilježnice prepisao i mnogobrojne stare natpise (latinske, grčke, glagoljske) te vješto crtao spomenike, tlocrte građova i građevina. Bilježenjem i crtanjem dokumentirao je našu umjetničku i kulturnopov. baštinu od 30-ih do 60-ih god. XIX. st. Njegovi su rukopisi dragocjen izvor za proučavanje hrv. spomenika, poglavito onih kojih danas više nema, a čuvaju se u Državnoj upravi za zaštitu kulturne i prirodne baštine (41 putna bilježnica) i drugim zagrebačkim ustanovama (HAZU, Hrvatski povijesni muzej, Arheološki muzej).

BIBL.: Izviestje odbornika družtva g. c. k. majora Mihalja Sabljara o uspjehu svoga putovanja po Dalmaciji god. 1853. i 1854, AZPJ, 1854; Mane, koje smetaju razvitku književnosti i sačuvanju umietnostih te starinskih predmetih, Danica ilirska, 1864, 1, 2, i 3.

LIT.: V. Jagić, Mijo Sabljar, Nekrolog, Pozor, 23. XII. 1865. — D. Hirc, Spomen-listak Mijatu Sabljaru, Vienac, 1896, 51. — Isti, Mijat Sabljar. Biografske bilješke, Prosvjeta, 1900, 12. — I. Mirnik, Mijat Sabljar u Solinu i Vranjicu god. 1854, VjAHD, 1981. — Muzeologija, 1990, 28 (broj posvećen M. Sabljaru). — I. Petricioli, Od Donata do Radovana, Split 1990, str. 11. V. Fo.

SABOL, Željko, povjesničar umjetnosti i pjesnik (Bjelovar, 28. XI. 1941 – Zagreb, 5. IX. 1991). Diplomirao na Filozofskome fakultetu u Zagrebu 1967. God. 1968 – 71. kustos Gradskoga muzeja u Bjelovaru, od 1975. umj. voditelj Galerije »Forum« u Zagrebu, od 1980. urednik u Leksikografskome zavodu »Miroslav Krleža«. Objavljivao lik. kritike i oglede u listovima i časopisima (»Telegram«, »Razlog«, »Republika«, »Odjek«, »Mogućnosti«, »Oko«) te predgovore u katalozima (I. Lovrenčić, Š. Perić, N. Reiser, M. Šutej, Š. Vulas). Organizirao izložbe u zagrebačkim galerijama te u bjelovarskome muzeju.

BIBL.: Oskar Herman, Studentski list, 21. III. 1961; Put Ede Murtića (katalog), Niš 1967; Nasta Rojc (katalog), Bjelovar 1969; Zlatko Keser (katalog), Zagreb 1976; Eugen Kokot (katalog), Zagreb 1976; Petar Salopek (katalog), Zagreb 1980; Dalibor Jelavić, Zagreb 1988; 200 godina zajedno (katalog), Bjelovar 1991.

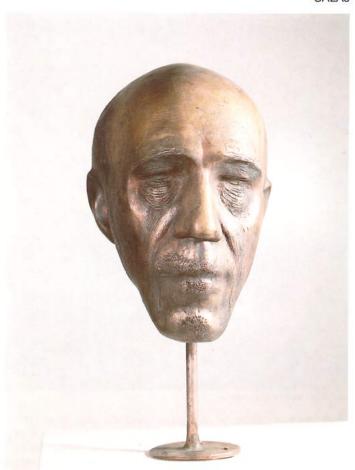
LIT.: In memoriam Željko Sabol, Rusan, 1992, 2-3.

SABOLIĆ, Ivan, kipar (Peteranec, 24. VIII. 1921 — Zagreb, 25. VI. 1986). Studirao na Akademiji u Zagrebu 1940—44 (F. Kršinić). Specijalizirao kiparstvo kod A. Augustinčića (do 1946). Od 1958. predavao na Akademiji u Zagrebu. Poslije smrti V. Radauša vodio kiparsku Majstorsku radionicu (od 1975). Bio je član JAZU od 1981.

Temelj je Sabolićeva kiparstva ljudski lik, oblikovan u rasponu od rodinovske dramatičnosti napetih površina (Glava starca, 1948; Ležeća figura, 1949) do sažeta izraza, bliskog apstrakciji (Žene s koritima, 1957). Poslije 1953. sintetizira univerzalno i lokalno u plastičnome tumačenju motiva (Žena na magarcu, 1957; Podravski motiv, 1958; Podravke, 1960), čime se potvrđuje kao specifičan nastavljač figurativne tradicije hrv. kiparstva. I poticaje iz folklora pretvara u sugestivan govor reduciranih figurativnih elemenata (Metamorfoza glave žene s maramom, 1960). U tome razdoblju oslobađa figuru suvišnih pojedinosti i zatvara volumene u sustav zaobljenih oblika. Takvim se načinom, uz isticanje psihičkih značajki, odlikuje ciklus njegovih portreta (Mirko Božić, 1956; Portret glumca Cilića, 1963; Ivo Šebalj, 1965). U 70-im godinama naglašava izražajnost površine i najavljuje pokret sardonično-angažirane figuracije (Ljudi lutke, 1965). U spomeničkoj skulpturi radi realistične figuralne kompozicije (spomenici na Ugljanu 1950, u Husinu kraj Tuzle 1953, Koprivnici 1955, Rovinju 1956) i prostorno naglašene monumentalno--simbolične oblike (spomenici na brdu Bubanj kraj Niša 1964. i Jedro na Dugom otoku kraj Zadra 1979). Bio je suradnik A. Augustinčića na Spomeniku seljačkih buna u Gornjoj Stubici (1972-76), a njegova skulptura Picasso (iz 1968) postavljena je u javni prostor u Osijeku 1981. - Samostalno je izlagao u Zagrebu (1957) i Beogradu (1958). Galerija kipova Ivana Sabolića otvorena je za javnost u Peterancu 1983.

LIT.: M. Arhanić i D. Stipetić, Ivan Sabolić, Zagreb 1960. — J. Baldani, Dvadeset godina hrvatskog kiparstva, 1955—1975 (katalog), Zagreb 1977. — T. Hruškovec, Kipar Ivan Sabolić, Bulletin JAZU, 1982, I. — V. Bužančić, Prvi postav djela Ivana Sabolića u Galeriji Peteranec (katalog), Koprivnica 1983. — M. Špoljar, Galerija kipova Ivana Sabolića u Peterancu (katalog), Koprivnica 1985. — Z. Rus, Ivan Sabolić, u katalogu: Postojanost figurativnog, Zagreb 1987. Ž. Sa.

SAČIĆ, Darko, slikar (Varaždin, 6. IV. 1955). Diplomirao na Akademiji u Zagrebu 1979 (Š. Perić). Bio je suradnik Majstorske radionice Lj.

I. SABOLIĆ, Portret I. Šebalja. Zagreb, Moderna galerija

Ivančića i N. Reisera. Od 1979. kustos Galerije slika, 1986—90. ravnatelj Gradskoga muzeja u Varaždinu; od 1990. vlasnik i voditelj galerije »Garestin«. Organizira izložbe i piše predgovore u katalozima (»Risarska škola S. Lypoldta«, I. Rabuzin, B. Ružić). Predstavnik je postinformelske apstrakcije lirskoga predznaka (*Oblik u bijelom*, 1979; *Ružićevo drvo sa zlatnim srcem*, 1988). — Samostalno je izlagao u Varaždinu (1977, 1978, 1980), Zagrebu (1979, 1989), Zadru (1989) i Fürstenfeldu (1991). Bavi se lik. kritikom i publicistikom.

LIT.: M. Šolman, Darko Sačić (katalog), Zagreb 1979. – M. Gašparović, Darko Sačić (katalog), Zagreb 1989. Ž. Sa.

SAG → ĆILIM

SALAJ, Matija, arhitekt i urbanist (Vukovar, 15. XII. 1932). Diplomirao je na Arhitektonskome fakultetu u Zagrebu 1958. God. 1962—91. radi u Urbanističkome institutu Hrvatske, a od 1991. direktor je Zavoda za prostorno planiranje pri Ministarstvu prostornoga uređenja, graditeljstva i stanovanja. U institutu vodi izradu velikoga broja regionalnih, prostornih, generalnih te provedbenih urbanističkih planova, vezanih pretežno uz

I. SABOLIĆ, Figura. Zagreb, Moderna galerija

